

Sygn. akt II AKa 186/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

Sędziowie: SSA Jerzy Sałata

SSA Krzysztof Noskowicz

Protokolant: referent-stażysta Dorota Fiertek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. U. S.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r.

sprawy

skazanego K. W., s. R., ur. (...) w S.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt **XIV K 128/16**

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. P. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć 20/100) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznawał sprawę **K. W.** skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 15 kwietnia 2002r., w sprawie sygnatura akt II K 22/02, za czyny popełnione w miesiącu listopadzie 2001r. z art.270 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, w dniu 30 listopada 2001r. z art.270 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, w dniu 30 listopada 2001r. z art.286 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33 § 1, 2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10,-zł. każda stawka, orzeczono karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat; postanowieniem z dnia 15 listopada 2005r. Sąd Rejonowy w Starogardzie Szczecińskim zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości; kara grzywny została uiszczona w dniu 6.12.2002r.;

2. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 9 marca 2005r., w sprawie o sygnaturze akt II K 1361/04, za czyn z art.286 § 1 kk popełniony w dniu 6 września 2004r. na karę roku pozbawienia wolności, z art.270 § 1 kk popełniony w dniach 19 i 20 marca 2004r. na karę roku pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;

3. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 30 marca 2005r., w sprawie o sygnaturze akt II K 212/05, za czyn popełniony w dniu 8 listopada 2004r. z art.284 § 2 kk na karę roku pozbawienia wolności; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat; postanowieniem z dnia 26 września 2008r. Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim zarządził wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10 lutego 2006r., w sprawie o sygnaturze akt IX K 490/05, za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2005r. z art.297 § 1 kk i inne na karę roku pozbawienia wolności; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat; orzeczono na podstawie art.71 § 1 kk karę grzywny 50 stawek dziennych po 10,-zł. każda; kara grzywny została wykonana w dniu 5.10.2006r.; postanowieniem z dnia 8 stycznia 2009r. Sąd Rejonowy w Gdyni zarządził wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 30 kwietnia 2008r., w sprawie o sygnaturze akt II K 1183/05, za czyny z art.286 § 1 kk popełnione w okresie od 20 stycznia 2005r. do 27 lutego 2005r. na karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33 § 1, 2 i 3 kk na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20,-zł. każda, za czyny z art.286 § 1 kk (ciąg przestępstw) popełnione w okresie od 11 lutego 2005r. do 15 lutego 2005r. oraz od 22 lutego 2005r. do 28 lutego 2005r., w lutym 2005r. oraz na przełomie lutego i marca 2005r., w marcu 2005r. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art.33 § 1, 2 i 3 kk na karę grzywny w wysokości 140 stawek dziennych po 20,-zł. każda stawka, za czyn z art.286 § 1 kk, art.297 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełniony w dniu 22 marca 2005r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33 § 1, 2 i 3 kk na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20,-zł. każda; orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 20,-zł. każda; na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 kwietnia 2005r. do dnia 23 września 2005r.;

6. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 24 marca 2009r., w sprawie o sygnaturze akt II Ks 12/07, za czyn popełniony w dniu 26 czerwca 2006r. z art.83 § 1 kks na karę grzywny wysokości 10 stawek dziennych po 40,-zł. każda stawka;

7. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 27 lipca 2010r., w sprawie sygnatura akt II K 422/10, za czyn z art.278 § 1 kk popełniony od listopada do 10 grudnia 2009r. na karę grzywny 50 stawek dziennych po 20,-zł. każda; grzywna została uiszczona w dniu 22.11.2011r.;

Wyrokiem łącznym z dnia 3 września 2010r. Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim, w sprawie o sygn. akt II K 404/10 połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 9 marca 2005r. w sprawie o sygnaturze akt II K 1361/04, Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 30 marca 2003r. w sprawie o sygnaturze akt II K 212/05, Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10 lutego 2006r. w sprawie o sygnaturze akt IX K 490/05, Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie o sygnaturze akt II K 1183/05 i orzekł w ich miejsce karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

8. Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13 września 2010r., w sprawie sygnatura akt XIV K 41/09, za czyn z art.286 § 1 kk i in. popełniony w okresie od 27 maja 2008r. do 30 maja 2008r. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, czyn z art.297 § 1 kk popełniony w dniu 18 czerwca 2008r. na karę roku pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 2 sierpnia 2012r., w sprawie sygnatura akt II K 372/10 za czyny z art.286 § 1 kk i inne popełnione w okresie od 29 czerwca 2009r. do 2 lipca 2009r. oraz od 21 lipca 2009r. do 27 lipca 2009r. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym z dnia 30 lipca 2013r. Sąd Okręgowy w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt XIV K 79/13, połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13 września 2010r., w sprawie sygnatura akt XIV K 41/09 oraz Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 2 sierpnia 2012r., w sprawie sygnatura akt II K 372/10 i orzekł w ich miejsce karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

Wyrokiem łącznym z dnia 25 marca 2014r. Sąd Okręgowy w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt XIV K 94/14, połączył kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim: z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie o sygnaturze akt II K 1183/05 oraz z dnia 24 marca 2009r. w sprawie o sygnaturze akt II Ks 12/07 i wymierzył w ich miejsce karę łączną 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20,-zł.; kara grzywny nie została wykonana; postanowieniem z dnia 31.07.2015r. karę łączną grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności (do wykonania w okresie 21.09.2023 r. – 30.12.2023r.);

10. Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 31 stycznia 2014r. w sprawie sygn. akt III K 735/12 za czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w okresie od września 2011r. do dnia 12 października 2011r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; karę skazany odbywa obecnie - w okresie od 19.09.2015r. do 8.01.2017r.; na poczet kary zaliczono okres pozbawienia wolności od 11.09.2012r. do 19.09.2012r.;

11. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 27 maja 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1078/10 za czyny:

- z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w dniu 7 czerwca 2006r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw w dniach 20 lipca 2006r., 8 września 2006r., 18 września 2006r., 16 października 2006r., 17 października 2006r., 22 grudnia 2006r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- z art.284 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w nieustalonym czasie po dniu 16 października 2006r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w okresie od dnia 6 listopada 2007r. do dnia 12 listopada 2007r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw w dniach 5 grudnia 2007r., 17 grudnia 2007r., w okresie od dnia 6 czerwca 2008r. do dnia 14 sierpnia 2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w dniu 4 listopada 2008r. na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono, wymierzając karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności; karę łączną pozbawienia wolności skazany ma odbywać w okresie od 8.01.2017r. do 3.11.2021r.;

12. Sądu Rejonowego w Chełmnie (VII Wydział Zamiejscowy z/s w Wąbrzeźnie) z dnia 11 marca 2015r. (prawomocny w dniu 29.10.2015r.), w sprawie sygnatura akt VII K 1/13, za czyn z art.286 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w okresie od 7 maja 2009r. do 13 maja 2009r. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art.33 § 1, 2 i 3 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny, po 15,-zł. każda; kara grzywny nie została wykonana; karę pozbawienia wolności skazany ma odbywać w okresie od 3.11.2021r. do 30.08.2023r.

Wyrokiem łącznym z dnia 28 stycznia 2016r. Sąd Okręgowy w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt XIV K 211/15, połączył kary pozbawienia wolności, w tym karę łączną pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt III K 735/12, Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. akt II K 1078/10 i Sądu Rejonowego w Chełmnie (Wydział Zamiejscowy z/s w Wąbrzeźnie) w sprawie o sygn. akt VII K 1/13 i wymierzył w ich miejsce karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, a także połączył kary grzywny, w tym karę łączną grzywny, orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie o sygn. akt XIV K 94/14 oraz Sądu Rejonowego w Chełmnie (Wydział Zamiejscowy z/s w Wąbrzeźnie) w sprawie o sygn. akt VII K 1/13 i wymierzył w ich miejsce karę łączną 240 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,-zł.

13. Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 lutego 2016r. (prawomocny w dniu 21 czerwca 2016r.) w sprawie o sygn. akt XIV K 278/14, za czyn z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełniony w okresie od 28 września 2006r. do 20 czerwca 2008r. i skazał:

- za czyny z art.286 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione w dniu 28 września 2006r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- za czyny z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniach 2 listopada 2007r., 21 listopada 2007r. i 17 grudnia 2007r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- za czyn z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełniony w dniu 18 lutego 2008r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyny z art.286 § 1 kk w zb. z art.297 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniach 12 maja 2008r. i 20 czerwca 2008r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono, wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 27 czerwca 2016r. w sprawie sygn. akt XIV K 128/16:

na podstawie art.85 § 1 i 2 kk, art.86 § 1 kk, art.568a § 1 pkt 2 kpk, art.569 § 1 kpk, art.570 kpk, połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego K. W. wyrokami Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2016r. w sprawie XIV K 211/15 oraz Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 lutego 2016r. w sprawie XIV K 278/14 i orzekł karę łączną 8 lat pozbawienia wolności;

na podstawie art.576 § 1 kpk a contrario nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia w wyrokach ulegających połączeniu w pkt. I pozostawił do odrębnego wykonania;

na podstawie art.577 kpk na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11.09.2012r. do dnia 19.09.2012r. (w sprawie III K 735/12 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy) oraz od dnia 19.09.2015r. do dnia 22.09.2016r. (w sprawie XIV K 211/15 Sądu Okręgowego w Gdańsku);

na podstawie art.17 § 1 pkt.7 kpk umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w punktach 1-9 części wstępnej niniejszego wyroku, a także wyrokami łącznymi: II K 404/10 Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim oraz XIV K 79/13 Sądu Okręgowego w Gdańsku;

na podstawie § 4 ust.1 i 3, § 5 i § 19 punkt 7 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. P. kwotę 708,48 zł. brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu K. W. z urzędu;

na mocy art.626 § 1 kpk w zw. z art.624 § 1 kpk zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów procesu, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku łącznego wywiódł obrońca skazanego zaskarżając go w części, tj. w pkt. I, II, III, IV i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art.4 kpk, art.7 kpk w zw. z art.410 kpk:

a) polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie z dokumentu w postaci opinii Dyrektora Zakładu Karnego w K. o skazanym, z której wynika że skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, deklaruje chęć odbywania dalszej części kary w tym systemie; przestrzega dyscypliny i porządku wewnętrznego obowiązującego w zakładzie karnym typu półotwartego; w środowisku współosadzonych funkcjonuje prawidłowo; nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem; nie było konieczność zastosowania wobec skazanego środków przymusu; nie deklaruje przynależności do żadnej podkultury przestępczej; zachowanie skazanego od początku odbywania kary pozbawienia wolności nie ulega zmianie, tj. skazany zachowuje się zgodnie z regulaminem; deklaruje krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa.

W środowisku lokalnym ma dobrą opinię; postrzegany jest jako człowiek bardzo miły, uprzejmy i spokojny; przestrzegał zasad współżycia społecznego, nie nadużywał alkoholu;

b) polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść przez uznanie, iż:

a) brak jest podstaw do przyjęcia zasady pełnej absorpcji z uwagi na występowanie interwału czasowego pomiędzy czynami objętymi wyrokami podlegającymi połączeniu w wyroku łącznym w przedmiotowej sprawie, podczas gdy - na co wskazuje skazany - sprawa o sygn. akt XIV K 278/14 (Sąd Okręgowy w Gdańsku) stanowi niejako kontynuację sprawy o sygn. akt II K 1078/10 (Sąd Rejonowy w Gdyni); „do sygn. akt XIV K 278/14 i zastosowaniem pełnej absorpcji gdyż jest to sygnatura kontynuacji rozbitych spraw Sądu Rejonowego w Gdyni do sygn. akt II K 1078/10”;

b) treść opinii o skazanym, nakazuje zastosowanie wobec skazanego zasady asperacji;

c) w realiach niniejszego postępowania należało uznać, iż zasadnym było zastosowanie „ustawy nowej”, tj. przepisów rozdziału IX w brzmieniu nadanym nowelą z dnia 20 lutego 2015 r.

Zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej polegającą na zastosowaniu w stosunku do skazanego zasady asperacji, podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu okoliczności przedmiotowej sprawy zdaniem skazanego, w tym w szczególności związku podmiotowego i przedmiotowego między przestępstwami pozostającymi względem siebie w zbiegu realnym dawała wszelkie podstawy do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia, zastosowanie „ustawy starej” i wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 8 marca 2017r. w sprawie II AKa 23/17 Sąd Apelacyjny w Gdańsku utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie. Orzekł nadto o kosztach zastępstwa procesowego udzielonego skazanemu przez obrońcę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz orzekł o wydatkach tego postępowania zwalniając skazanego od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrokiem z dnia 23 maja 2017r. w sprawie III Ko 19/17 Sąd Najwyższy wznowił postępowanie w sprawie, uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku i przekazał temu sądowi sprawę do ponownego rozpoznania obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania wznowieniowego.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Niezależnie od zarzutów podniesionych w wywiedzionej apelacji, zaskarżony wyrok łączny musiał zostać uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania. Po wydaniu zaskarżonego orzeczenia uprawomocnił się bowiem orzeczone wobec skazanego kolejny prawomocny wyrok skazujący (z dnia 20 czerwca 2016r. w sprawie XIV K 408/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie), który – zgodnie z przepisami jakie zastosował Sąd I instancji - podlega połączeniu w wyroku łącznym. Nie może tego dokonać Sąd II instancji, gdyż naruszałoby to prawo skazanego do obrony. Zgodnie z brzmieniem przepisu art.6 kpk, oskarżonemu (poprzez art.1 § 2 kkw także skazanemu) przysługuje prawo do obrony. Należy ono do podstawowych praw człowieka potwierdzonych w aktach prawa międzynarodowego (art.14 ust.3 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, art.6 ust.3 lit. c Europejskiej Konwencji Praw Człowieka). Gwarantuje je także Konstytucja RP w art.42 ust.2, stanowiąca o prawie do obrony we wszystkich stadiach postępowania, a zatem również na etapie orzekania o karze łącznej w wyroku łącznym. Niewątpliwie jedną z form korzystania z prawa do obrony jest sama możliwość zaskarżenia orzeczenia określającego po raz pierwszy w toku postępowania wymiar kary łącznej. Wskazać w tym miejscu również należy na art.78 Konstytucji, który przyznaje każdej ze stron prawo do zaskarżania orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Nie sposób zatem uznać, że kara łączna wymierzana po raz pierwszy w sprawie o wydanie wyroku łącznego, nie podlegałaby zaskarżeniu przez skazanego zwykłym środkiem odwoławczym. Stałoby się natomiast tak gdyby sąd odwoławczy, na nowo ukształtował karę łączną obejmującą również karę jednostkową orzeczoną w wyroku z dnia 20 czerwca 2016r. w sprawie XIV K 409/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie, w sytuacji gdy w ogóle nie orzekł w przedmiocie tej kary jednostkowej Sąd Okręgowy. Skazany zostałby wówczas pozbawiony możliwości zaskarżenia takiego orzeczenia co naruszyłoby jego prawo do obrony. Sąd Apelacyjny podziela w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie III KK 420/16: „W sprawie o wydanie wyroku łącznego, toczącej się w trybie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na konieczność zagwarantowania skazanemu konstytucyjnego prawa do zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, a także do realizowania prawa do obrony przed sądem odwoławczym, wyłączona jest, co do zasady, możliwość wydania przez sąd drugiej instancji orzeczenia co do kary łącznej w sytuacji procesowej, w której sąd pierwszej instancji nie orzekł w przedmiocie kary łącznej obejmującej kary wymierzone za określone przestępstwa prawomocnymi wyrokami.”

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy będzie miał na uwadze zarzuty podniesione we wniesionym przez obrońcę skazanego środku odwoławczym, do których odnoszenie się na obecnym etapie postępowania przez sąd odwoławczy byłoby bezprzedmiotowe, wobec kasatoryjnego charakteru orzeczenia Sądu II instancji. W szczególności winien mieć na względzie zarzut dotyczący zastosowania przy wymiarze kary łącznej przepisów aktualnie obowiązujących. Wprawdzie bowiem Sąd Okręgowy w części motywacyjnej zaskarżonego orzeczenia szeroko opisał różnice w zasadach orzekania kar łącznych w wyrokach łącznych pod rządami obecnie i poprzednio obowiązujących przepisów (str.10-16 uzasadnienia wyroku) to jednak nie przełożył tych rozważań na realia rozpoznawanej sprawy stwierdzając jedynie jednym zdaniem, że należało w niej zastosować „ustawę nową” (str.16 uzasadnienia wyroku). Tymczasem zagadnienie to wymaga poszerzonej analizy i przedstawienia toku rozumowania Sądu I instancji w uzasadnieniu orzeczenia, jeżeli wniosek o jego sporządzenie zostanie złożony.

Z uwagi na fakt, że Sąd Najwyższy uchylił w całości wyrok Sądu II instancji po raz pierwszy rozpoznającego sprawę, a zatem również orzeczenie o kosztach obrony z urzędu udzielonej skazanemu w owym postępowaniu odwoławczym, Sąd Apelacyjny w oparciu o przepisy § 17 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu orzekł o kosztach obrony z urzędu udzielonej skazanemu w obu postępowaniach odwoławczych. Zasądzona kwota obejmuje koszty reprezentowania skazanego przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku zarówno w sprawie II AKa 23/17, jak i w sprawie II AKa 186/17, gdyż obrońca z wyboru obecnie reprezentująca skazanego wstąpiła do sprawy już w jej toku.

O wydatkach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o przepisy art.624 § 1 kpk zwalniając skazanego od obowiązku ich ponoszenia i obciążając nimi Skarb Państwa. Uznał bowiem, iż mając na uwadze aktualną

sytuację finansową skazanego i pozostawanie w izolacji więziennej, uiszczenie ich stanowiłoby dla niego zbyt dużą dolegliwość.